

HET ZIONISME VERSUS JUDAÏSME.

17 augustus 2014, Jood van de Neturei Karta gemeenschap.

Korte inhoud:

Wat is de Israëlische Staat?

Wie zijn dat, het Joodse volk?

“Laat ons zijn als de Naties” (Ezechiël 20,32)

Wat voor nieuwe ideeën brengt het Zionisme?

Ballingschap en verlossing

Waarom het Zionisme een succes is.

De wortel van het probleem.

Neturei Karta stelt het volgende schema voor:

- *Stap 1: Ontbinding.*
- *Stap 2: Overgave van de macht*
- *Stap 3: Bevolkingsbeleid*
- *Stap 4: Samen leven*

Laat ons vijf omstandigheden bekijken, die een onmiddellijk effect zullen hebben na de uitvoering ervan:

1. *De bedreiging van de wereldvrede zal substantieel verminderen.*
2. *De onderdrukking van het Palestijnse volk zal ten einde komen.*
3. *Anti-semitisme zal aanzienlijk verminderen.*
4. *Het geld om het leger van de “Staat Israël” in stand te houden, kunnen gebruikt worden voor de ontmanteling en het vredesproces.*
5. *De US en andere landen zullen bevrijdt zijn van de “Zionistische Lobby”. Zij zullen weer vrij zijn om hun eigen beslissingen te maken.*

Een korte uitleg over de True Torah Positie:

Het Volk van Israël

Inleiding.

De Torah voorspelt dat het Joodse volk in ballingschap zal gaan, en zegt: "En het zal gebeuren wanneer al deze zaken u zal overkomen, de zegening en de vervloeking die ik voor u hebt geplaatst, en u zal het tot u nemen onder al de naties waar de Heer uw G'd u heeft verbannen. En u zal berouw hebben en Zijn stem horen met heel uw hart en heel uw ziel, zoals Ik u vandaag zeg, u en uw kinderen., *En de Heer uw G'd zal uw ballingschap doen herstellen en genade hebben met u, en Hij zal terugkeren en u verzamelen van al de naties waarheen uw G'd u verspreid heeft*" (Deuteronomium 30:1-3). De Torah zegt dat alleen G'd het recht heeft de ballingschap te beëindigen en ons terug te brengen naar ons thuisland. We hebben het recht niet om dit uit eigen beweging te doen.

Dit was het Joodse geloof doorheen de eeuwen en het is enkel in de eeuw van het Zionisme dat veel Joden dit hebben vergeten en anders zijn beginnen te denken. Wij zien het als ons werk om de woorden van de Torah bekend te maken, de woorden van onze Talmoed-wijzen en rabbijnen van deze tijd, zodat de Joden hun fout kunnen erkennen.

De Israëliische Staat staat haaks op het Joodse geloof dat gelooft dat eerst de messias zal komen en dat nadien alle Joden zullen terugkeren naar het Heilige Land. Zij zullen terugkeren onder het leiderschap van de messias. Jesaja hoofdstuk 11 begint met de beschrijving van de messias (v.12) "en Hij (G'd) zal de ban opheffen en de bannelingen verzamelen van de diaspora van Judah en Hij zal hen verzamelen uit de vier richtingen van de aarde."

Er zijn vele verzen in de Bijbel die duidelijk zeggen dat G'd (door Zijn helper, de messiah) degene zal zijn om het Joodse volk te verlossen van ballingschap. Deuteronomy 30:3, Jesaja 27:12, 40:9, 41:14, 43:5-6, 52:12, 54:7, 56:8, Jeremiah 16:15, 23:3, 30:10, 31:9, 33:7, Ezeziel 11:17, 20:34, 28:25, 34:13, 37:21, 36:24. Hosea 1:7, Micah 2:12, Zachariah 4:6, 8:7, Psalms 53:7, 106:47.

Rabbi Isaac Abarbanel (16de eeuw, één van de belangrijkste commentatoren van de Bijbel, zegt naar aanleiding van Deut. 30:3: "Wij zien hier dat G'd zelf ons zal verzamelen en dat dat niet zal gebeuren zoals tijdens het begin van de Tweede Tempel, toen de Joden naar hun land terugkeerden met de goedkeuring van Cyrus, de koning van Perzië."

Deut. 4:27 zegt dat G'd de Joden zal verspreiden over al de naties. Wij mogen dus niet terugkomen voordat Hij ons dat beveelt. Deut. 28:64 heeft het ook over deze verspreiding, net als Lev. 26:33. In Lev. 26:34 en in 43 zegt de Torah dat het land moet rusten tijdens de ballingschap. Wij mogen de ballingschap dus niet beëindigen zonder G'd's bevel. In Lev. 26:44 staat dat wanneer we in het land van onze vijanden zijn, G'd ons zal beschermen van vernietiging, wat impliceert dat wanneer we in het Heilige Land zijn tijdens onze ballingschap, we deze belofte van veiligheid niet hebben.

De meest expliciete bron over het verbod om een eigen staat op te richten, vinden we in het Hooglied: "Ik maan je aan, oh dochters van Jeruzalem, bij de gazelles en de herten van het veld, de liefde niet te doen ontwaken voor ze is verlangd." Dit komt tweemaal voor in het Hooglied (2:7 en 3:5) Een derde maal in 8:4: "Ik maan je aan, oh dochters van Jeruzalem, waarom wek je de liefde op voordat het verlangd wordt?"

De Talmoed (Kesubos 111a) interpreteert de metafysische taal van het Hooglied als volgt: G'd spreekt hier en de dochters van Jeruzalem zijn het Joodse volk en de naties van de wereld. Tijdens de Joodse ballingschap die begon in het jaar 69, plaatste G'd drie eden op de wereld, twee voor het Joodse volk en één voor de naties. Het Joodse volk mag niet als een muur (dwz massaal) naar het Heilige Land optrekken en niet rebbeieren tegen de naties van de wereld. En de naties mogen het de Joden niet al te moeilijk maken.

Een regering hebben in het land Israël is in strijd met deze eed de ballingschap niet te forceren. De Staat Israël is ontstaan door massale immigratie (dat duidelijk geweld doet aan

de zin “dat ze niet als een muur moeten optrekken”) en door oorlogen en geweld, (wat duidelijk ingaat tegen het “niet opstaan tegen de naties van de wereld”).

Er zijn veel religieuze Zionisten die geloven in de Bijbel en ook voor het Zionisme zijn. Zij gaan ervan uit dat G'd dit allemaal doet, d.m.v. het medium Zionisme. Maar wanneer men de Rabbijnse bronnen bestudeert, wordt het duidelijk dat geen enkele activiteit van onze kant de ballingschap kan beëindigen. Wij worden niet verondersteld de verlossing te bewerkstelligen op een andere manier dan berouw te tonen en mitzvos (geboden van de Joodse wet) te doen. Heden ten dagen zien we dat Joden deze verboden overtreden en een politieke entiteit hebben gecreëerd, dit in complete tegenspraak met de wil van G'd en is dus een grote zonde. Dit is zeker niet de bevrijding die ons voor ogen staat, zelfs integendeel, deze politieke entiteit Israël heeft al vele duizenden levens vernietigd en velen anderen liggen in het verschiet.

De belangrijkste reden voor een Jood om op te komen tegen het Zionisme is dat volgens de Torah en de Talmoed, Joden in ballingschap zijn en het hun verboden is een eigen staat te hebben. Zij moeten in ballingschap blijven totdat de messias komt. Tot die tijd mogen de Joden enkel inwoners zijn van landen die geleid worden door niet-Joden. Het is in handen van de niet-Joden om te beslissen of hun land een officiële religie heeft (zoals Iran en Saoedi-Arabië) of niet (zoals de meeste Westerse landen).

Ik vernoem deze reden omdat ze de allerbelangrijkste reden is, naast andere redenen. Andere redenen die pleiten tegen het Zionisme zijn de slechte behandeling van de Palestijnen of het verlaten van de staat om veiligheidsredenen, maar deze kunnen veranderen. Als de Zionisten en de Palestijnen een manier zouden vinden om vrede te bewerkstelligen, of als het duidelijk zou worden dat een eigen staat de veiligste oplossing zou zijn voor de Joden, dan zou onze oppositie tegenover het Zionisme niet veranderen. Omdat het centrale ideologische probleem hetzelfde zou blijven, namelijk dat wij geloven dat onze ballingschap een G'delijke verordening is en enkel op een G'delijke manier kan beëindigd worden.

In elk geval geloven wij dat het bestaan van een Zionistische Staat een oproer is tegen G'd en dat alle initiatieven voor vrede gedoemd zijn te mislukken. “Als G'd het huis niet bouwt, zullen de bouwers nutteloos zwoegen.”(Psalm 127:1)

Wat is de Israëlische Staat?

In onze wereld zijn er twee soorten staten. Er zijn staten, voornamelijk westerse democratieën, die geregeerd worden door gekozen vertegenwoordigers. De meeste van deze staten worden geregeerd door een partij die de verkiezingen heeft gewonnen. Het kan gebeuren dat in zo'n staat een bepaalde partij zijn macht misbruikt. Een regime kan corrupt zijn, maar in al dit soort situaties is de partij een kracht binnen de staat en niet de staat zelf. Aan de andere kant zijn er staten waar de Partij het staatsbestel uitmaakt. In de vroegere Sovjet Unie was dat zo. Het is niet juist om te stellen dat Communisme de werkende macht in de Staat was, want Communisme wàs de Staat. De Bolshevistische partij, die illegaal was onder vorige regimes, werd DE STAAT toen ze aan de macht kwam. Het installeren van de “Sovjet Unie” was geen regime of partij-wissel, maar EEN NIEUWE STAAT WAS GEBOREN! Specifiek voor de Sovjet Unie is dat de naam van de nieuwe Staat duidelijk stelt dat het een Unie is van Socialistische Republieken. “Socialisme” (een beleefde naam voor communisme), vormt een integraal deel van de Staat zelf. Zonder Communisme kon de “Unie van Socialistische Republieken” niet bestaan.

De Staat Israël is zo'n soort Staat. De Staat Israël is niet een staat waar het zionisme een rol in heeft, de Staat Israël IS Zionisme. De Staat Israël mag dan op een dag geregeerd worden door een democratisch verkozen regering, de economische politiek mag op een dag veranderingen

ondergaan en theoretisch kunnen bourgeois-partijen de verkiezingen winnen en van Israël een meer kapitalistische staat maken, maar het zal altijd een Zionistische Staat blijven. Net zoals de Sovjet Unie geboren was uit Communisme, zo is de Staat Israël geboren uit Zionisme. Tot 1948 was het Zionisme een beweging met nieuwe krachten: het heeft het Zionisme de macht en autoriteit van een Staat gegeven.

Om misverstanden te voorkomen, wil ik aanmerken dat wanneer er gesproken wordt over Zionisme, er niet verwezen wordt naar de Zionistische Organisatie, maar naar het Zionistische idee. Met andere woorden, wanneer we onze houding trachten te verklaren t.o.v. de Staat Israël, we eerst onze houding t.o.v. het Zionisme dienen te verklaren, dat zoals gezegd de basis is van de Staat.

De term “Zionisme” wordt dikwijls gebruikt maar weinig begrepen. De geschriften van de vaders van het Zionisme zijn heden ten dage deel van een reeks studies in Israëliische scholen (inclusief religieuze scholen) en er wordt meer aandacht aan gegeven dan aan de Chumash”, wiskunde of geschiedenis. In de gemeenschappen in de diaspora is “Zionisme” ook een veelgebruikte huishoudelijke naam. Toch weten de meesten, ook de hogeschoolden, nauwelijks waar het voor staat. De naam van de beweging is misleidend: “Zion” is in feite de bestemming van het Zionisme, maar niet een essentiële. Er waren vele enthousiaste Zionisten die er nooit aan dachten te emigreren naar “Zion”, niet enkel zionisten uit Amerika en West-Europa, maar ook uit andere landen van de diaspora van voor de oorlog. Er is zelfs een tijd geweest waarin officiële Zionistische politici de naam “Zion” uit het programma wilden halen, of tenminste als niet-essentieel kwalificeren. Het Zesde Zionistische Congres aanvaardde een resolutie gesteund door niemand anders dan Dr. Herzl zelf, om afstand te doen van het idee van Palestina (for the time being) van het idee “Judenstaat” in Palestina, en van de oprichting van een Joodse Staat in Oeganda, in West Afrika. (Interessant is dat de religieuze Zionistische “Mizrachi” partij achter dit voorstel stond.) Later is dit voorstel verlaten, omdat het Palestijnse project door de meerderheid moest aanvaard worden. Dus er is een tijd geweest dat het Zionisme de emigratie naar Palestina en de oprichting van een Joodse Staat binnen de grenzen van Palestina niet centraal stelde. In het Zionistische concept is “Zion” de bedoeling en niet een einde. De echte bedoeling van het Zionisme (van de essays van Achad Haam tot de speeches van Ben Gurion) is **DE IDENTITEIT VAN HET JOODSE VOLK TE VERANDEREN!**

Wie zijn dat, het Joodse volk?

Volgens het Judaïsme kan “het Joodse volk” niet omschreven worden. Het concept van “natie”, “volk”, “religie”, zijn fundamenteel on-Joods. Het zijn termen uit de niet-Joodse gedachtewereld en horen bij een niet-Joodse achtergrond. Het “Joodse volk” is geen “andere” natie, omdat het begrip ‘natie’ in het Judaïsme niet bestaat. De grote Rabbi Saadya Gaon formuleerde het als volgt: “Ons volk is een volk dat bestaat krachtens de Torah.” De Torah is de ziel van de Joden, de identiteit. Judaïsme zonder Torah bestaat niet. Noch de Torah, noch het Joodse volk zijn het resultaat van historische ontwikkelingen maar de originele en uiteindelijke bedoeling van de Creatie. “Land en taal” zijn, volgens Torah-standaards, geen nationaal eigendom, net zomin als de Torah een religie is.

Het Land Israël is een deel van de oorspronkelijke bedoeling van de Creatie.

De Heilige Taal is de taal waarin G'd de wereld geschapen heeft. Het is niet enkel een integraal deel van de Creatie, maar tevens de leven gevende woorden en basis van bestaan van alle wezens, van alles wat er is in het heelal. De reden van de Creatie was dat “De Almachtige verlangde om voor Zichzelf een woonplaats te maken onder hen beneden.”

Het Land Israël is een land op de aardbol. Zoals andere landen, heeft het bomen en rivieren, velden en wijngaarden, bergen en huizen. Maar het is niet door deze zaken dat het “Het Heilige Land” werd. De Heiligheid was pas een feit met de inhuldiging van De Ark Van Het Verbond voor de Kinderen van Israël.

“De Heilige Taal” is een menselijke taal met grammatica en werkwoorden en vervoegingen,...zoals andere talen, maar dat is slechts de uiterlijke structuur. De ziel van deze taal is heilig en subliem, het is de taal van de Heilige Creatie waardoor alle levende wezens leven.

“Laat ons zijn als de Naties” (Ezechiël 20,32)

Deze waarheid van de specifieke ondefinieerbare natuur van het Joodse volk, de Torah, het Heilige Land, en de Heilige Taal, was gemeengoed voor iedere Jood. Het is ook waar dat gedurende onze geschiedenis, er individuen en groepen zijn geweest die de “last” van de Torah en zijn geboden van zich afgooiden. Toch werden nooit de basisprincipes ter discussie gesteld. Al deze groepen die gaandeweg ontstonden, durfden nooit te ontkennen dat de basis van hun zijn de Torah was. Zij realiseerden zich terdege dat er geen verlaten van de Torah kon zijn zonder het volk te verlaten, en dat er geen ander “Judaïsme” was dan het volk met de Torah, totdat het Zionisme verscheen.

“Zionisme”, deze naam is gegeven aan deze beweging ‘par accident’, vele jaren na de oprichting van de beweging. Dr. Nathan Birnbaum, die de term introduceerde, verliet later de Zionistische beweging en werd één van de stevigste opponenten aan orthodoxe zijde. Er is niets in een naam. Een uiterst droevig iemand kan “Simcha” (vreugde) heten, of “Joy”. Zij die besloten de naam “Zionisme” te installeren voor hun beweging, hadden net zo goed de naam “Naturei Karta” (Wachters van de Stad) kunnen nemen. De essentie van Zionisme is niet “Zion”. De essentie van Zionisme is het Joods Nationalisme. De Nationalistische beweging kwam op voordat het Zionisme ontstond. Nationalisme was een reactie op Napoleon’s ambitie om de wereld te veroveren, en de naties onder de Franse vlag te verzamelen.

Binnen het Jodendom ontstonden de eerste vlagen van nationalisme pas een halve eeuw later. Tijdens de dagen van Napoleon was de tijd niet rijp, zeker niet in Oost-Europa, waar de visie “ ons volk is een volk enkel bij de kracht van de Torah” diep ingeworteld was. Het was slechts na de assimilatie in West Europa en de “Haskalah” (Joodse verlichting) in Oost Europa, dat emanciperende tendensen leidden tot een verslapping van de inachtnemingen van de Torah, zodat het Zionisme kon ontstaan.

Wat voor nieuwe ideeën brengt het Zionisme?

De opzet was dat Joden een natie zouden worden “zoals al de naties”, het aannemen van een nieuwe identiteit, een natie, in overeenstemming met de “naties van de wereld”.

Wat is een natie?

-Chambers Encyclopaedia: ”Natie is een collectieve naam voor een groep individuen met specifieke karakteristieken , echt of imaginair, verenigt met speciale sentimentele of politieke overeenkomsten.

-The New English Dictionary: ”een grote groep personen verbonden door afkomst, taal of geschiedenis die een duidelijk onderscheiden ras of volk vormen, meestal georganiseerd in een aparte politieke staat en d.m.v. het bezetten van een definitief land.

-The American Funk&Wagnalls Dictionary: een groep van mensen met eenzelfde oorsprong en taal.

-French Encyclopaedia of Larousse: verzameling mensen levend in hetzelfde gebied, met een gemeenschappelijke oorsprong en taal.

De meeste definities hebben niets te maken met het Joodse volk. Natuurlijk is er een gemeenschappelijke achtergrond, net zoals die van de mensheid als geheel, namelijk Adam en Eva. De gemeenschappelijke afkomst van het Joodse volk begon genetisch gezien 20 generaties na de creatie van de wereld.

De grootste mannen uit de Joodse geschiedenis hadden bloed van andere rassen door hun aderen stromen. Daarbij was het Joodse volk reeds lang een volk, voordat het Palestina veroverde en binnen kwam. Na die inname verbleef dit volk slechts korte tijd in het land, historisch bekeken. En een soevereine staat was het nog korter.

Hetzelfde geldt voor het bestaan van het Hebreeuws, dat de gesproken taal was van het Joodse volk, enkel gedurende een korte periode. De Torah zelf was, volgens onze wijzen, gegeven in 70 talen.

Verder is het geweten dat delen van Daniël en Ezra en één vers van Jeremia in het Aramees zijn geschreven, wat tevens de taal is van een groot deel van de Talmoed, de Midrash, de Zohar, etc. Andere gebruikte talen zijn het Arabisch, het Frans, het Italiaans, etc.

Voor een “gemeenschappelijke geschiedenis” kunnen we enkel terug gaan op de geschiedenis van de laatste eeuwen. Een gemeenschappelijke geschiedenis die ophoudt gemeenschappelijk te zijn tweeduizend jaar geleden. Er was geen gemeenschappelijke geschiedenis of zelfs uiterlijke banden tussen de Joden van Jemen en die van Italië of Rusland. Er waren zelfs geen gemeenschappelijke belangen. Tijdens WO I wensten de Joden van de Geallieerde kant dat de Geallieerden zouden winnen, terwijl Joden uit Oostenrijk baden voor de overwinning van Keizer Franz Josef.

Geen enkele definitie van wat een Natie is, is van toepassing op het Joodse volk. Geen van de hierboven genoemde factoren hebben betrekking op Israël als een volk. Al de parallelle concepten (Heilig Land, Heilige taal, etc) hebben hun heiligheid op zichzelf.

Zij hebben allen hun plaats enkel en exclusief binnen het raamwerk van de Torah. Buiten dat raamwerk verliezen zij hun betekenis.

De nationalistische beweging kwam er om Israëls identiteit te transformeren naar een “natie als al de andere naties”, met een “nationale taal” en een “vaderland”. Sommige orthodoxe denkers van onze generatie hebben het Zionisme als “nationale assimilatie” gedefinieerd, dit is de assimilatie van een volk als geheel tot de naties van de wereld in tegenstelling tot de “individuele assimilatie”. Wat Zionisme heeft gedaan met het Joodse volk, is meer dan assimileren. Het heeft eerder een complete verandering van identiteit veroorzaakt. Komende van “dit volk heb ik gecreëerd voor Mijzelf” naar “een natie zoals al de andere naties”.

M.a.w, het nieuwe Zionistische idee bestond uit een verandering van definitie van het Joodse volk. Die definitie vanaf de berg Sinai tot aan het Zionisme was TORAH, daarna kwam de nationale verwantschap. Het is duidelijk dat deze visie, de nationale verwantschap, lijnrecht staat tegenover de Torah, of het nu niet of wél religieus georiënteerd is.

Ballingschap en verlossing

Als het in het begin duidelijk was geweest dat het Zionisme een bekering wilde bewerkstelligen naar “een natie onder de naties”, dan was dit weinig succesvol geweest en had het de harten van de mensen niet veroverd.

In het kader van de “transformatie” moest het Zionisme zich ook bezighouden met een onzichtbaar stuk van het Joodse volk: Ballingschap en Verlossing.

Zowel Ballingschap als Verlossing, volgens de Torah, zijn niet het resultaat van historische ontwikkelingen. Het zijn zaken die diep geworteld zijn in het begin van de schepping, in de blauwdruk van de basis van het heelal, “onder de geheimen van de Eeuwige”. Voorafgaand aan de creatie van hemel en aarde, waren Ballingschap en Verlossing al geschapen.

De tijding van ballingschap en verlossing waren al gegeven aan Abraham voordat Israël bestond als een volk en voor het dus ook maar een voet in het land had gezet. Alles was reeds

voorspeld . De Almachtige keek in de Torah en toen creëerde hij de wereld (Bereshith Rabba 1,2).

Volgens de Joodse visie was Ballingschap op ons gelegd tegen onze wil in en op een bovennatuurlijke wijze en de verlossing zal er enkel komen door de Messiah. Het geloof in de komst van de Messiah is één van de dertien principes van geloof , op dezelfde hoogte als het geloof in het bestaan van de Schepper en de waarheid van de Torah.

Zionisme had noodgedwongen een andere uitleg nodig over het onderwerp ballingschap en verlossing. Het kan geen normale uitleg geven hoe het komt dat deze “natie” in staat is gebleken de versnippering van tweeduizend jaar geleden te overleven, terwijl andere naties die pakweg veel “normaler” waren, verdwenen zijn. Zionisme ziet Ballingschap enkel als een “nationaal” proces als resultaat van politieke omstandigheden tijdens de periode van het Romeinse Keizerrijk. Onnodig te zeggen dat deze Zionistische visie lijnrecht staat tegenover de woorden van de Torah en de kennis en geloof dat “...omwille van onze zonden zijn we verbannen van ons land en we zullen verlost worden enkel door berouw.”

De Zionistische visie wordt niet beter als de bureaus van het Zionistische Congres op zaterdag (Sabbath) gesloten zijn, of als de keukens van het Israëliëse leger koosjer eten serveren. Niet dat we dit moeten minimaliseren, maar dit is niet de essentie waar het om gaat.

Waarom het Zionisme een succes is.

Het is geen wonder waarom het Zionisme zo wijd verspreid ingang heeft gevonden bij de massa. Zelfs een halve eeuw geleden was niet iedereen even “intelligent”. Het woord “Eretz Israel”(het land Israël) had charme voor iedere Jood. Jonge mensen die al gedeeltelijk geassimileerd waren, omhelsden dit nieuwe type van “Judaïsme” met de nieuwe en originele boodschap dat je een trotse en loyale Jood kunt zijn zonder de last van Mitzvos of zelfs van dat geloof. Men kon dus in beide werelden tegelijk leven. Enerzijds een Jood zijn en anderzijds van al de pleziertjes van de niet-Joodse omgeving genieten. De studie van het Hebreeuws bevredigde al gauw het verlangen naar spiritualiteit, deze “uitvinding” veroverde vele harten. Veel devote Joden, simpele mensen en zich niet bewust van de onderliggende problemen, dachten in hun onschuld dat dit het begin was van de vervulling van hun Messianistische hoop.

Het Zionisme heeft van in het begin gebruik gemaakt van propagandistische campagnes en wist ook haarfijn de fijngevoelige snaren te bespelen van het anti-semitisme, en zette dat in waar mogelijk, zodat de Joden zich vreemdelingen begonnen te voelen in de landen waar zij woonden.

Onze wijzen zeggen:” Wie is wijs? Hij die de resultaten voorziet.” De overheersende meerderheid van Torah-autoriteiten zagen al gauw het grote gevaar, zowel spiritueel als fysiek. Hun attitude tegenover het Zionisme kon enkel negatief zijn.

Zionisme kon zich en wilde zich niet beperken tot een ideologie. Lichaam en ziel zijn altijd gebonden aan elkaar. Zionistische propaganda veroorzaakte niet enkel een ideologische en theoretische vervreemding van de Torah-visie, maar het ging ook gepaard met een complete verlaten van de praktische Torah-inachtneming. Toch is het foutief om te stellen, zoals velen doen, dat de oppositie t.o.v. het Zionisme aan orthodoxe zijde het resultaat is van het feit dat de meeste Zionistische leiders niet-religieus zijn. Hun oppositie is gefundeerd tegen de natuur van het Zionisme t.o.v. de Torah-visie. Het was dus geen toeval dat de leiders en woordvoerders van het Zionisme merendeel niet-religieus waren: hun gebrek aan religieuze gevoelens is geworteld in de essentie en de natuur van het Zionisme. In de geest van de Torah, met Torah-Joodse mensen, kon het Zionisme nooit ontstaan zijn, omdat het

LIJNRECHT STAAT TEGENOVER DE GRONDBEGINSELEN VAN HET JOODSE GELOOF.

De wortel van het probleem.

De Palestijnen willen het land terug dat van hen gestolen is door “de Staat Israël” in 1948, maar “de Staat Israël” zal dit nooit toelaten omdat ze het land “gekregen” heeft van de United Nations! De creatie van “de Staat Israël” op kosten van de Palestijnen die daar leefden was een foute beslissing, een historische onjuistheid en is onacceptabel voor steeds meer mensen. Deze “Staat van Israël” moet snel ontmanteld worden op een vreedevolle manier. Het gevaar dat voortvloeit uit deze regio kan niet langer getolereerd worden.

Naturei Karta stelt het volgende schema voor:

Stap 1: Ontbinding: “de Staat Israël” zal ontbonden worden door een UN resolutie. De UN beslissing van november 1947, de verdeling van Palestina en de vestiging van de “Staat Israël” zal erkend worden als een vergissing en teruggedraaid worden.

Stap 2: Overgave van de macht: Het Palestijnse volk zal volledige soevereiniteit van het hele land overnemen, inclusief het gebied dat nu “Staat Israël” heet. De transactie zal op de volgende manier plaatsvinden:

De UN zal de macht overnemen van het land na de ontmanteling van “de Staat Israël” en zal starten met onderhandelingen met een voorlopig Palestijnse regering, om zo de overdracht van het gebied mogelijk te maken. Na deze overdracht, zal een permanente regering gevormd worden onder de declaratie van een nieuwe Palestijnse staat.

Stap 3: Bevolkingsbeleid: Als de Palestijnse regering akkoord gaat, kunnen de Joden die reeds in het land wonen daar verder blijven wonen binnen de status van immigrant. Op aanvraag kunnen zij vragen voor volledig Palestijns burgerschap en gelijkheid, als dat burgerschap en gelijkheidsbeginsel is toegestaan door de Palestijnse autoriteiten. De UN en de naties zullen wetten maken die dit soort zaken regelen. De procedure en de uitvoering van dit stappenplan zal zo humaan en pijnloos mogelijk dienen te verlopen. Er dient voldoende tijd uitgetrokken te worden om het plan uit te kunnen voeren.

Stap 4: Samen leven: De adoptie en implementatie van dit plan zullen bereikt worden zonder haat en verlangen naar wraak, wat ongelukkigerwijs nu het enige is dat Joden en Arabieren nog delen. We hopen alle mensen samen te kunnen zien leven in een goede verstandhouding en wederzijds respect, zoals dat het geval was in de vele jaren voor de Zionistische ramp.

Dit voorstel mag utopisch lijken, maar het is de enige serieuze mogelijkheid voor een vreedevolle oplossing voor dit weerspannige probleem.

Laat ons vijf omstandigheden bekijken, die een onmiddellijk effect zullen hebben na de uitvoering ervan:

1. De bedreiging van de wereldvrede zal substantieel verminderen. Oorlog in het Midden-Oosten, Intifada, Qassam rockets., Gaza Oorlog, Libanon Oorlog, Suez Oorlog, Zesdaagse Oorlog, en meer, zullen tot het verleden behoren. Israëls nucleaire dreiging en Iran’s “Israël-destructie-dreiging” zullen verdwijnen. Grote delen van de

- anti-terrorisme campagne zullen onnodig worden, sinds het terrorisme in grote mate veroorzaakt en gemotiveerd wordt door het bestaan van de “Staat Israël”.
2. De onderdrukking van het Palestijnse volk zal ten einde komen. Hun levensonderhoud en waardigheid zal hersteld worden. De gevangenis die Gaza is zal geopend worden. De Palestijnen in het Midden Oosten zullen weer vrij kunnen ademen.
 3. Anti-semitisme zal aanzienlijk verminderen. Het arrogante gedrag van de Zionistische staat t.o.v. de ”mensen van de naties”, en hun gewelddadigheden tegen de “Arabische subjecten” zullen eindigen bij de ontmanteling van de Zionistische staat. Dreigingen van anti-semitisme overal ter wereld zullen minder en minder voorkomen.
 4. De astronomische sommen die de US en andere landen uitgeven om het leger van de “Staat Israël” in stand te houden, kunnen gebruikt worden voor de ontmanteling en het vredesproces.
 5. De US en andere landen zullen bevrijdt zijn van de “Zionistische Lobby”. Zij zullen weer vrij zijn om hun eigen beslissingen te maken.

Een korte uitleg over de True Torah Positie:

Het land van Israël hoort aan de Palestijnen die daar al eeuwen lang wonen. De Joden zijn in ballingschap gestuurd 2000 jaar geleden en zij moeten in ballingschap blijven tot zij verlost worden door G'd. Het Zionistische idee van een vroegtijdige beëindiging van de ballingschap door menselijk ingrijpen, door politiek, roof en intriges, is altijd verworpen geworden door Torah-true-Judaïsme.

De Holocaust en de stichting van de Staat:

Na de grote uitroeiing van de Joden in Europa, toen de Joden ontworteld waren en bloedden, volgden zij de Zionisten naar “het beloofde land”. Praktisch gezien hadden ze na de verschrikkelijke Holocaust geen andere keuze. De UN van 1947 “gaf” een deel van Palestina aan de Zionisten als een nieuw thuis voor het Joodse volk. Helaas was dit ten koste van het Palestijnse volk, die daar woonden. De Zionisten dwongen hen uit hun huizen en zetten er Israëli's in de plaats. Dus de UN beslissing was een historische onwettigheid.

Kantelpunt.

De wereld begint te zien dat de Zionistische “verlossing” vervlogen is. De historische onwettelijkheid van 1948 dient recht gezet te worden en de Zionistische “Joodse Staat” dient volledig ontmanteld te worden. De hele entiteit van de “Staat Israël” heeft niets te maken met Judaïsme. Zionisme is niet hetzelfde als Judaïsme, en Judaïsme is geen Zionisme. Deze twee concepten staat compleet haaks op elkaar. De Zionisten zijn niet gerechtigd om het Joodse volk te representeren.!!! Niemand heeft hen die taak toebedacht!

Het Volk van Israël

Het volk van Israël is, sinds mensenheugenis, het volk van G'd en van niemand anders. Het is geen volk zoals de andere volkeren, wiens bestaan gedefinieerd is door politieke machten en grenzen. Het ontving van G'd op de berg Sinaï de wetten en doelen van het leven, die het altijd trouw opgevolgd heeft. Tot ongeveer 100 jaar geleden, toen de grote catastrofe van de Zionistische beweging plaatsvond met de verordening van “laat ons een natie zijn onder de naties”. Laat ons niets hebben met G'd, niets met de Sinaï. Met onze eigen kracht zullen wij samen onze problemen oplossen. Laat ons een land hebben, een regering, een leger, een taal en alles wat een staat nodig heeft. En helaas was de Zionistische beweging succesvol.

Maar G'd zal nooit deze "Zionistische verlossing" accepteren. Hij zal Zijn volk dwingen om terug te keren naar de ballingschap waar ze moeten wachten op de echte, G'ddelijke verlossing.

Dit is misschien onze enige en laatste kans om dit uit vrije wil te doen, want als we het niet uit vrije wil doen, zal G'd het doen. Er is geen andere weg buiten G'd's plan. Daarom moeten we het inzicht komen en begrijpen dat de "Staat Israël" ontmanteld moet worden.

De wereld, en speciaal de UN, de VS en EU hebben deze opdracht, want zij hebben de macht om de hierboven genoemde oplossing uit te voeren. De voordelen van dit plan, hier uitgelegd, dwingen ons om dit in overweging te nemen.